

Z á p i s

o průběhu slavnostní schůze Místního národního výboru v Chrastavě, svolané na den 8.zář 1946 při příležitosti jmenování pana Václava Kopeckého, ministra informací RČS čestným občanem města Chrastavy, pokud se události týkají Tělocvičné jednoty Sokol v Chrastavě.

MNV v Chrastavě se rozhodl udělit čestné občanství města panu Václavu Kopeckému, ministru informací RČS. Za tím účelem svolal slavnostní schůzi na neděli 8.zář 1946. Předseda MNV pan Václav Děkan vyzval telefonicky bratra Josefa Bečku, náčelníka Těl.jedn.Sokol v Chrastavě, aby Sokol vyslal na tuto schůzi své zástupce. Poněvadž již nebylo času na svolání výborové schůze, bylo rozhodnuto ve cvičení v pátek, 6.zář 1946, že se schůze zúčastní br. Josef Bečka, náčelník a br. Josef Mácha, hospodář, oba v sokolském kroji.

Jmenovaní bratři se dostavili v neděli dne 8.zář 1946 ve stanovenou hodinu do zasedací síně MNV, kde byl panu ministru odevzdán jmenovací dekret. Potom pronesl pan ministr slavnostní řeč, po které se k němu oba bratři odebrali, aby mu tlumočili pozdrav jménem chrastavského Sokola. Rozvinul se přátelský rozhovor, který se otáčel hlavně kolem sjednocení čs. tělovýchovy. Pan ministr pravil: "Po celou válku jsme se všichni, kteří jsme byli v Moskvě domnívali, že v dobách míru budou u nás existovat pouze tyto krásné sokolské kroje. Dokonce jsme byli ochotni se obětovat a nosit ty nepohodlné vysoké boty. Zato košile je velmi hezká, připomíná svou revoluční barvou Garibaldiho. Bohužel se proti sjednocení vyskytly takové překážky, že k nemu zatím nemohlo dojít". Tu se do hovoru přimísil jeden z účastníků a tvrdil, že v Liberci bylo sjednocení provedeno, ovšem jen v rámci Liberce. Pan ministr navrhoval, že by snad toto sjednocení bylo možno provést též v Chrastavě. Naslouchající pan Jaroslav Šeda, místopředseda MNV nad tím mávl rukou a pravil, že to s tím sjednocením v Liberci není takové, jak se říká. Pan ministr, povšimnuv si jeho odznaku Dělnické tělocvičné jednoty, obrátil se k němu a řekl: "Nezlob se na mě, příteli, ale na tom, že dosud nedošlo k sjednocení tělovýchovy má největší vinu právě DTJ, která vždy, když už k sjednocení mělo dojít, kladla si stále nové podmínky a požadavky". Brzy potom byla debata skončena a účastníci se odebrali do Městské kavárny, kde byl podáván oběd. Při té příležitosti požádali bratři pana ministra, aby se stal též členem tělocvičné jednoty Sokol v Chrastavě. Pan ministr ochotně vyplnil přihlášku a daroval Sokolu příspěvek 500,-- Kčs. Při tom humorně podotkl, že se

takto stal snadno a rychle za 500,--Kčs bratrem. Při odchodu se pan ministr s oběma bratry srdečně rozloučil a požádal je, aby tlumočili jeho pozdrav všem členům Tělocvičné jednoty Sokol v Chrastavě. Poznámka ještě, že až bude příště mluvit se starostou ČOS bratrem Hřebíkem, bude mu už muset tykat a říkat bratře.

Tento zápis sepsali bratr Josef Bečka, náčelník a bratr Josef Mácha, hospodář. Na důkaz správnosti připojují oba své podpisy.

V Chrastavě, dne 9.října 1946.

.....
náčelník.

.....
hospodář.